

Sempre t'estimaré

Andana
editorial

Una mare va agafar el seu nadó en braços i el va bressolar molt a poc a poc, endavant i endarrere, endavant i endarrere, endavant i endarrere. Mentre el bressolava, li cantava:

*Sempre t'estimaré,
sempre tindràs el meu amor.
Mentre jo sigui amb tu,
sempre seràs el meu petitó.*

El nadó va créixer. Va créixer, créixer i créixer. Va créixer fins que es va convertir en un petit de dos anys i va començar a córrer per tota la casa. Tirava els llibres de les prestatgeries i treia el menjar de la nevera. Fins i tot, un dia llençà el telèfon de la mare al vàter. Sovint ella cridava: «Aquest nen em farà tornar boja!».

Però, cada nit, quan el petit dormia, la mare obria amb molta cura la porta de l'habitació i s'acostava a poc a poc al seu llit. Aleshores, si dormia profundament, agafava el petit en braços i el bressolava endavant i endarrere, endavant i endarrere, endavant i endarrere. Mentre el bressolava, li cantava:

*Sempre t'estimaré,
sempre tindràs el meu amor.
Mentre jo sigui amb tu,
sempre seràs el meu petitó.*

El petit va créixer. Va créixer, créixer i créixer. Va créixer fins que es va convertir en un nen de nou anys. Mai hi era a casa a l'hora de sopar, no volia dutxar-se mai i, quan l'àvia venia a visitar-lo, sempre deia paraulotes. A vegades la mare volia vendre'l al zoo.

